

VERMEYLEN, Remi (Mechelen 26 juli 1899 – Lommel 12 juni 1970).

Werd na zijn priesterwijding (27 april 1924) leraar aan het Sint-Stanislascollege in Berchem. Daarna was hij achtereenvolgens onderpastoor in Itegem (september 1938), pastoor in Koningshoeikt (december 1942) en directeur-aalmoezenier van het kindertehuis te Wijnegem (april 1956-juni 1968). Hij woonde daarna te Westerlo.

Zijn ambtsverplichtingen hinderden Vermeylen niet zich als **flamingant** te profileren. Hij gaf voordrachten over **IJzerbedevaart**, **Guldensporenslag**, vlaggenkunde en heraldiek, schilderde **décors** voor 11 juli-vieringen en nam deel aan tal van manifestaties (**Mars op Brussel**, **Bormsherdenkingen**, **amnestiebetogingen**). Hij kwam in **extreem-rechtse Vlaams-nationalistische** middens die door de meerderheid van de geestelijken eerder werden geschuwd. Hij was een actief pleitbezorger voor amnestie. Bij de IJzerbedevaarten verzorgde hij het liturgisch gedeelte en was lid van het **Dauidsfonds**, het **Verbond der Vlaamse Oud-strijders (vos)**, het **IJzerbedevaartcomité** en **Heldenhulde**. Hij schilderde eigenhandig affiches om de Nederlanders eraan te herinneren zelfs te **Brussel** hun eigen taal te spreken en hing ze op aan de grensposten.

LITERATUUR: *De Vlaamse Oudstrijder* (26 juni 1970 en 8 januari 1971); – *t Pallieterke* (10 januari 1970); – *De Netstad* (20 februari 1971).

PIETER J.A. NUYENS* EN LUC VANDEWEYER